

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 392

гр. София, 06.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
закрито заседание на 06.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **12725** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.171 от ЗДвП, във връзка с чл.166, ал.4 от АПК.

Образувано е по жалба на М. Б. П., чрез адв. Ч. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 25-4332-0005488/12.11.2025 г., издадена от полицейски инспектор при ОПП- СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП– временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

По делото е депозирано писмено искане на 05.01.2026 г. от жалбоподателя П., чрез процесуалния му представител, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 25-4332-0005488/12.11.2025 г..

Като обсъди доводите, изложени в искането за спиране и приложените доказателства, съдът намира следното:

Искането за спиране е допустимо, а по същество е основателно.

Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 АПК. Съгласно чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Според разписаното в нормата на ал.2 това право може да се упражни от оспорващия при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Следва да се има предвид, че когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на

актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В настоящия случай, действително допуснатото предварително изпълнение по силата на закона би могло да причини значителна и трудно поправима вреда за М. Б. П.. За да приеме това съобрази, че освен учащ /видно от служебна бележка от 11.12.2025 г./, с наложената ПАМ се препятства възможността жалбоподателят да транспортира до лечебни заведения неговия възходящ, който е в тежко здравословно състояние, предвид ангажираната медицинска документация и с оглед изложеното от жалбоподателя, че няма друг, който да осигури това доколкото родителите му са извън територията на Р България. Т.е. искането е скрепено с убедителни писмени доказателства, което от своя страна води до извод, че вредите биха били значителни и/или трудно поправими. Така установеното, както и изминалия срок на действие на ПАМ представляват нови обстоятелства по смисъла на чл.166 ал.2 изр.второ от АПК, а нормативната постановка допускаща подобно сезиране при всяко положение на делото, обосновава и преценката на съда към настоящия момент и в светлината на посочените факти. В случая, предварителното изпълнение на заповедта засяга личен интерес на П. с реципрочна интензивност, с каквато твърдяното нарушение засяга обществения интерес, който предварителното изпълнение по чл. 172, ал. 6 ЗДвП охранява. При това положение общественият интерес от спиране на предварителното изпълнение не би бил засегнат в значима степен, а обратно – предварителното изпълнение на невязлата в сила ПАМ- прекратяване на регистрацията ще причини значителна и трудно поправима вреда за адресата на мярката.

Предвид изложеното, съдът приема, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, а именно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ПАМ ще има значителни негативни последици за жалбоподателя, поради което е дължимо спиране на предварителното изпълнение на заповедта, до решаване на въпроса по същество.

Следва да се отбележи, че изложените доводи в насока незаконосъобразност на оспорения акт са неотнормирани към преценката за основателност на искането за спиране на същия. Преценката за законосъобразност на издадената заповед съдът ще осъществи с акта си по същество.

Така мотивиран, Административен съд-София град, III отделение, 73-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 25-4332-0005488/12.11.2025 г., издадена от полицейски инспектор при ОПП-СДВР, с която на М. Б. П. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщението за постановяването му до жалбоподателя и

административния орган.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: